

□ Сама по себи, предложена Резолуција тројице америчких конгресмена о подршци чланству Косова у НАТО мало значи. Она је у суштини само изношење мишљења Представничког дома. Питање је колико ће се додатних конгресмена пријавити као коспонзори и да ли ће проћи кроз Одбор за спољне послове – каже за Данас Џим Цатрас, амерички политички аналитичар, бивши дипломата и саветник за спољну политику, лобиста фирме „Ванебл“.

Ипак, појављивање овог документа неколико недеља после одлуке Скупштине Косова да одобри слање припадника Косовских безбедносних снага у Газу, чији покровитељи у Вашингтону још не знају да ли ће бити у извидници или ће радити на елиминацији Хамаса, као и косовско чланство у Одбору на мир америчког председника Доналда Трампа, отвара више питања. Суштинско – да је то увод у дипломатску изолацију коју је средином марта најавио Едвард П- Џозеф, стручњак за Балкан и бивши високи званичник мисије Организације за европску безбедност и сарадњу у Приштини, или нови притисак на званични Београд да уђе у НАТО, што је главна драма српско-америчких односа.

Једна од дилема јесте и да ли безусловној сарадњи Приштине са Вашингтоном власти у остатку Србије могу да парирају аранжманима са Израелом, недавно подигнути на ниво „стратешког партнерства“, укључујући и наоружање које Београд шаље и у Украјину?

Какав је требало да буде одговор Београда на акције у америчком Конгресу, којима се крши Резолиција 1244 СБ УН?

– Вероватно није потпуна случајност што се резолуција појавила после одлуке Приштине о слање припадника КБС у Газу и чланство Косова у Трамповом мировном комитету. Приштински режим и њихови пријатељи у Вашингтону могли би да у томе виде малу прилику да Трампу дају очајнички потребну „победу“ негде – било где – у светлу катастрофе коју је изазвао у рату са Ираном и наставку рата у Украјини – сматра Џим Џатрас.

Он процењује да званични Београд, трговином оружјем са Израелом и слањем наоружања у Украјини, „не може да се такмичи са Приштином у борби за подршку Вашингтона било да је у питању републиканска или демократска администрација“.

– Без обзира на то која странка држи већину у Конгресу, амерички естаблишмент је одлучан да одржи америчку тежњу ка глобалној хегемонији, укључујући доминацију над Европом путем НАТО-а и његове конкубине, Европске уније. Док Београд може да покуша да оствари мале повремене добитке, на „широј слици“ Србија ће увек бити претпостављени противник, као Русија и Кина, које се истакнуто налазе у овој резолуцији, осим ако не дође до потпуне предаје суверенитета Вашингтону. Зато су притисци на Београд константа америчке политике. Ова резолуција је само нова тачка притиска која гура у истом правцу: Србија мора бити приморана да се покори. Добра вест за Србију је да је, са ситуацијама у Ирану и Украјини, способност Вашингтона да наметне своју вољу видљиво ослабљена. НАТО је све више подељен док „евроазијски блок“ јача – констатује Џим Џатрас.

